

Hjorteforvaltinga på Osterøy

På vegne av styret i Osterøy bondelag vil eg uttrykkja frustrasjon over hjorteforvaltinga i kommunen. Me som bønder og grovforprodusentar har i fleire år vore fortvila over å ikkje bli høyrte, angående store avlingsskadar og aukande bestandar av hjort.

Om me ikkje har nok utfordringar i landbruket på vestlandet i dag, med auka gjødselprisar, kraftforprisar og straumprisar berre for å nemna nokre, så kan me ikkje finna oss i dei store avlingstapa me opplever lenger.

Ein tidlegare Tine-rådgjevar skal ha sagt «bøndene på Osterøy har jamt lågare avlingsnivå enn resten av Nordhordland til samanlikning, men einaste forskjellen er hjortestamma».

Ifrå at det ikkje fanst hjort på 50-talet har hjortebestanden på Osterøy eksplodert, og er i dag langt større enn den treng vera for å vera berekraftig.

Frå at dei i Mjeldalen er plaga med større flokkar til at me på Myking har småflokkar, så lev dei stort sett av gras på dyrka mark. Me får rett og slett ikkje tatt ut nok dyr til at dei held seg vekke.

Hjorteplaga er stor på heile Osterøy, eg har vel til gode å møte ein bonde her i kommunen som ikkje er plaga med hjort. Dette bør bli tatt på alvor om ein ynskjer eitt livskraftig landbruk her på Osterøy.

I dag er me bønder og skogeigarar viktige bidragsytarar innan karbonbinding og på den måten få ned klimaavtrykket. Men for å få til å bli betre må hjortestamma ned!

I Mjeldalen har dei sist jaktseong slakta koller som omtrent ikkje har hatt feitt på kroppen. Dette grunna at me bønder har forplikta oss til å dyrka grovfor med høgt innhald av protein for å kunna kutta i importerte proteinvektar. Dette gjer at hjorten ikkje har dei feittreservane den treng om me får ein kald og hard vinter. Hjorten et ikkje lenger lauv og lyng, men foret til dyra våre. Restane må mjølkekyr og sau nøya seg med.

Personleg har eg særst lite svinn av grovfor, det eg kostar ut er hjorteskit.

Og kva med skogen? No er det sett i gong storstilt attplanting av granskog på Osterøy, noko som forøvrig kjem for seint etter mykje av hogsten grunna at dei ansvarlege ikkje har tatt ansvaret med å bestilla planting og senda rekning til grunneigarar slik ein er plikta. Hjorten gjer betydeleg skade på nyplanting og attplanting av hogstfelt. Dette gjer at om 60-70 år har grunneigarane som no har/skal planta ikkje noko kvalitetsskog slik me har hatt i dag, men ein tynn skog prega av råde og kvalitetsfeil som fort kan gjera skogsdrifta til eitt minusprosjekt.

Me som er bønder og grunneigarar opplever at jakta har blitt styrt av dei som heller vil ha hjort enn bønder. Når me klagar inn hjorteskadar blir me møtt med bagatellisering av problema våre. Me får høyra kor vanskeleg det er å få innvilga skadefelling. Og om me først får det så går det av opprinneleg kvote. Dette kan me ikkje finna oss i lenger. Kommunen skal vera rikeleg informert om skadeomfanget hjorten har påført oss i ei årrekkje og me kan ikkje

halda fram slik! Me har og opplevd at fristar for å endra arealgrensa, slik som no har blitt feia under teppet slik at me bønder ikkje får mogelegheit til å endra dette. Det er uakseptabel oppførsel frå kommunen si side.

I verste fall går behandlinga av oss bønder utover psyken. Når ein ikkje blir møtt med velvilje sluttar ein og å ta kontakt med landbrukskontoret. Og slik skal me ikkje ha det. Slik det er i dag skulle ein tru at hjorten var utrydningstruga når ein tek kontakt med landbrukskontoret.

For å kunna få ned hjortestamma betrakteleg må arealgrensa ned, og løyve frå stadar med lite landbruk og hjort flyttast. Elles er eg redd areal kan gå ut av drift. Nesten alle bønder på Osterøy har teigar som ikkje løner seg å slå to gongar grunna hard beiting av hjort, og det kling særst dårleg når me står overfor klimaendringar, krig og mogeleg matmangel i nær framtid.

Me krev at arealgrensa blir sett ned !

Leiar i Osterøy Bondelag

Asgeir Presttun